

Вищий навчальний заклад «Кіровоградський національний університет економіки і торгівлі» (КНЕУ)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ТОВАРОЗНАВСТВА

Частина 1

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

ХЛІП Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік

(м. Полтава, 26-27 березня 2019 року)

Полтава
КНЕУ
2019

Готуються до друку на території Вищого навчального закладу «Кіровоградський національний університет економіки і торгівлі»

УДК 33:378
А43

Редакційна комісія:

С. В. Ларіна, д.т.н., професор, ректор з наукової роботи Дніпропетровського державного університету економіки і торгівлі

К. Ю. Вернік, к.е.н., доцент, директор Інституту економіки управління та маркетингу (ІУЕУ)

І. С. Кіриченко, к.т.н., декан факультету товарознавства, торгівлі та маркетингу (ІУЕУ)

В. І. Скрипник, д.т.н., доцент, декан факультету харчових технологій та технології продукції тваринного походження (ІУЕУ)

Т. М. Сметанко, асистент науково-організаційного відділу (ІУЕУ)

А43
Актуальні питання розвитку економіки харчових технологій та товарознавства: тези доповідей ХЛІП Міжнародної науково-дослідницької конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік (м. Полтава, 26-27 березня 2019 р.)

У 2 ч. – Полтава: ПУЕТ, 2019. – Ч. 1. – 368 с. :
Іл., табл. – 358 с. –
Текст укр., рос., англ. мовами.

ISBN 978-966-184-349-2

Збірник містить тези найкращих доповідей ХЛІП Міжнародної науково-дослідницької конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік (м. Полтава, 26-27 березня 2019 року). Збірник складається з двох частин. Перша частина присвячена актуальним питанням розвитку економіки харчових технологій та товарознавства. Друга частина присвячена актуальним питанням розвитку економіки харчових технологій та товарознавства.

УДК 33:378

Тези доповідей надруковано за рахунок коштів Вищого навчального закладу «Кіровоградський національний університет економіки і торгівлі»

ISBN 978-966-184-349-2

Вищий навчальний заклад «Кіровоградський національний університет економіки і торгівлі»

2. Послдова інструкція представника Уповноваженого у справах захисту прав військовослужбовців секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини [Електронний ресурс]. – URL: http://www.ombudsman.gov.ua/files/documents/Kadry/Posadova_prava_vyusk.pdf.
3. Баклеид Б. Інститути омбудсмена у справах збройних сил – приск. посіб. / Б. Баклеид, В. Макдермотт. – ДКЗС, 2015. – 178 с.
4. Кавецька Н. Інститут омбудсмена: міжнародний досвід та українські реалії / Н. Кавецька // Humanities & social sciences 2009. – Т. 1. ДДУВС, 2009. – № 1. – С. 145–146.
5. Омбудсмен з військових питань [Електронний ресурс]. – URL: https://www.files.ethz.ch/isn/14061/bg_military-ombudsman_ukr.pdf.
6. Рудік О. Інститут спеціалізованого і місцевого омбудсмена як механізм захисту прав людини: зарубіжний досвід [Електронний ресурс] / Рудік О., Лазарєва Л. – URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnicтво/2011/2011_03\(10\)/11romlzd.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnicтво/2011/2011_03(10)/11romlzd.pdf).

ПОНЯТТЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ

*Ю. Ю. Піднебесна, студентка спеціальності Право
К. Г. Боберська, науковий керівник, ст. викладач кафедри
правознавства
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет
економіки та торгівлі»*

На даний момент поняття «правова допомога» є одним з ключових питань для наукових досліджень вчених та науковців. Проте, останнім часом стало приділятися більше уваги науковим розвідкам загальних закономірностей розвитку правової допомоги. На сьогодні не існує єдиного визначення поняття «правова допомога». Також, не всі вчені погоджуються з думкою про те, що правова допомога становить окремий інститут. Велика кількість науковців стверджують, що правова допомога являє собою міжгалузевий інститут, який об'єднує певні правові норми, що становить основу для діяльності державних і громадських органів та організацій, які спрямовані на захист прав і законних інтересів громадян, тобто спрямовані на надання громадянам та організаціям правової допомоги [2].

Відповідно до В. С. Лінко та Т. Б. Вільчик поняття правової допомоги використовується у таких значеннях: допомога, що надається задля захисту у кримінальних справах адвокатами,

вид допомоги, який надається тільки адвокатами на відміну від приватних юристів, які не є адвокатами [1,4].

Слід додати, що деякі вчені піддають сумніву використання єдиного поняття «правова допомога» та виділяють декілька суміжних понять. Дослідник Т. Б. Вільчик та В. В. Заборовський піднімають питання про співвідношення понять «правова допомога» та «правові (юридичні) послуги» [1, 3]. В той час, як П. В. Хмелевська порівнює поняття «правова допомога» та «юридична допомога» [5].

На законодавчому рівні питання про правову допомогу чітко врегульовано. Так, у ч. 3 ст. 1 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» чітко надано поняття правової допомоги, тому воно визначається як надання правових послуг, спрямованих на забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина, захисту прав і свобод, їх відновлення у разі порушення.

Отже, підсумовуючи вище зазначений матеріал, можна зробити висновок, що поняття правової допомоги є доволі чітко врегульованим законодавством України, але існує декілька позицій щодо визначення даного поняття. Зокрема про правову допомогу зазначено в ст. 59 Основного Закону. Тому можна стверджувати, що правова допомога є одним з основних конституційних прав людини та громадянина. Також в Законі України «Про безоплатну правову допомогу» є чітке визначення правової допомоги та інших нормативно-правових актах. Зокрема, даний закон визначає зміст, порядок, підстави надання безоплатної правової допомоги. Проблемним питанням залишається співвідношення поняття «правова допомога» з такими суміжними поняттями як «юридична допомога» та «юридичні послуги». Тобто, одні автори називають дані поняття синонімами, а інші суміжними поняттями, між якими подекуди існують розбіжності. На нашу думку, поняття «правова допомога» та «юридична послуга» не є тотожними та різняться в тому, юридична послуга має виплатний характер, а правова допомога безоплатний характер. Проте, доступ до правових послуг надається через використання правової допомоги. Ми вважаємо, що правова допомога є ширшим поняттям від поняття «юридична допомога», оскільки знаходиться в системі загальних загальнообов'язкових, формально-визначених правил поведінки, які встановлюються, охороняються і гарантуються державою з метою врегулювання найважливіших суспільних відносин, а у

вид допомоги, який надається тільки адвокатами на відміну від приватних юристів, які не є адвокатами [1,4].

Слід додати, що деякі вчені піддають сумніву використання єдиного поняття «правова допомога» та виділяють декілька суміжних понять. Дослідник Т. Б. Вільчик та В. В. Заборовський піднімають питання про співвідношення понять «правова допомога» та «правові (юридичні) послуги» [1, 3]. В той час, як П. В. Хмелевська порівнює поняття «правова допомога» та «юридична допомога» [5].

На законодавчому рівні питання про правову допомогу чітко врегульовано. Так, у ч. 3 ст. 1 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» чітко надано поняття правової допомоги, тому воно визначається як надання правових послуг, спрямованих на забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина, захисту прав і свобод, їх відновлення у разі порушення.

Отже, підсумовуючи вище зазначений матеріал, можна зробити висновок, що поняття правової допомоги є доволі чітко врегульованим законодавством України, але існує декілька позицій щодо визначення даного поняття. Зокрема про правову допомогу зазначено в ст. 59 Основного Закону. Тому можна стверджувати, що правова допомога є одним з основних конституційних прав людини та громадянина. Також в Законі України «Про безоплатну правову допомогу» є чітке визначення правової допомоги та інших нормативно-правових актах. Зокрема, даний закон визначає: зміст, порядок, підстави надання безоплатної правової допомоги. Проблемним питанням залишається співвідношення поняття «правова допомога» з такими суміжними поняттями як «юридична допомога» та «юридичні послуги». Тобто, одні автори називають дані поняття синонімами, а інші суміжними поняттями, між якими подекуди існують розбіжності. На нашу думку, поняття «правова допомога» та «юридична послуга» не є тотожними та різняться в тому, юридична послуга має відплатний характер, а правова допомога безоплатний характер. Проте, доступ до правових послуг надається через використання правової допомоги. Ми вважаємо, що правова допомога є ширшим поняттям від поняття «юридична допомога», оскільки знаходиться в системі загальних загальнообов'язкових, формально-визначених правил поведінки, які встановлюються, охороняються і гарантуються державою з метою врегулювання найважливіших суспільних відносин, а її

осовою є адресність надання конкретній особі, у якій потреби в такій допомозі можуть бути одночасно у декількох правових сферах.

Список використаних інформаційних джерел

1. Вільчик Т. Б. Ставлення понять «правова допомога» та «правові (юридичні) послуги» в юридичній науці та законодавстві України [Електронний ресурс] / Т. Б. Вільчик // Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право / гол. ред. К. В. Балабанов, відп. ред. серії М. О. Баймуратов. – Маріуполь: МДУ, 2013. – Т. 1. – Вип. 6-2. – С. 26–29. – URL: <http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc6-2-1/06.pdf>.
2. Галай А. О. Основи юридичної клінічної практики / А. О. Галай, Я. В. Іванець, В. В. Станік. – Київ: Атіка, 2007. – 204 с.
3. Заборовський В. В. Співвідношення понять «правова допомога» та «правова послуга» в аспекті визначення сутності професійної діяльності адвоката / В. В. Заборовський // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. – Вип. 40. – Ч. 2. – Т. 2. – 2016. – С. 131–137.
4. Личко В. С. Поняття та види правової допомоги в Україні: загально-теоретичне дослідження / автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» / В. С. Личко. – Одеса, 2013. – 19 с.
5. Хмелевська П. В. Розмежування понять «правова допомога» та «юридична допомога» як основа цілісної системи правової системи [Електронний ресурс] / Хмелевська П. В. – URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaac_2012_3_24.

СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНІ НАСЛІДКИ В СИСТЕМІ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ

Ю. Ю. Піднебесна, студентка спеціальності Право, група ПР-21

Т. В. Іщенко, ст. викладач
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Суспільно небезпечні наслідки в юридичній літературі розглядають як одне з центральних і всеохоплюючих правових явищ у кримінальному праві та інших галузях права. На сьогодні серед науковців відсутня єдиність поглядів щодо визначення сутності й поняття суспільно небезпечних наслідків. Проте останнім часом стало придатися більше уваги дослідженням